

กิ่ง! หมู่บ้านชาวเขานักอนุรักษ์ ไม้สักยักษ์โค่นยังสามารถชุบชีวิตใหม่

มุมหนึ่งของจังหวัดแพร่ที่ บ้านแม่จองไฟ หมู่ 2 ต.ห้วยอ้อ อ.ลอง จ.แพร่ มีหมู่บ้านชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงอยู่หมู่บ้านหนึ่ง หมู่บ้านดังกล่าวเป็นหมู่บ้านอนุรักษ์ป่า หวงแทนป่าอึ่งชีวิต จนป่าในหมู่บ้านแห่งนี้ เป็นป่าที่อุดมสมบูรณ์มาก และเมื่อปี 2553 มีต้นสักต้นหนึ่งที่มีความใหญ่โตมาก เป็นต้นไม้ต้นใหญ่ที่สุดในป่า ขนาด 5 คนโอบ มีอายุมากกว่า 200 ปี ซึ่งยาวประมาณ 30 เมตร เกิดโคนล้มเนื่องจากพายุพัดล้มต้นแม่จองไฟ ถูกน้ำกัดเซาะจนถึงต้นตอต้นดังกล่าวชาวบ้านก็ตัดต้นไม้ให้เหลือประมาณ 15 เมตร

ใบ มีกิ่งก้านสาขาแตกแขนงออกไป ซึ่งชาวบ้านบอกว่าจะพยายามที่สุดที่จะให้ต้นไม้ต้นนี้อยู่กับหมู่บ้านให้ทานทานานที่สุด พร้อมประกาศจะอนุรักษ์ผืนป่าแม่จองไฟซึ่งเป็นป่าผืนสุดท้ายที่ยังมีความอุดมสมบูรณ์อยู่ในเขตอำเภอลอง

นายศรีภักษ์ พุ่มภู อายุ 51 ปี อยู่บ้านเลขที่ 49 หมู่ที่ 2 ต.ห้วยอ้อ อ.ลอง จ.แพร่ ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 2 บ้านแม่จองไฟกล่าวว่าป่าแห่งนี้

นี้เป็นป่าที่ชาวบ้านหวงแหนมาก ทุกคนต่างร่วมมือร่วมใจกันอนุรักษ์ ไม้ให้ใครเข้ามาตัดไม้ทำลายป่า หากใครฝ่าฝืนจะมีโทษซึ่งเป็นกฎหมายของหมู่บ้าน จะต้องถูกปรับเป็นเงิน 50,000-500,000 บาท และทุกคนจะต้องช่วยกันดูแลป่า โดยเฉพาะต้นไม้สักต้นที่นำกลับมาตัดใหม่เพื่อให้ชีวิตใหม่กับเขาถึงแม้ว่าจะมีเพียงครั้งต้นก็ตาม

ข่าวแจ้งว่าเวลานี้ ป่าบ้านแม่จองไฟ เป็นป่าหนึ่งที่มีสมบูรณ์มากแห่งหนึ่งในเขต อ.ลอง มีสัตว์หลายชนิด เช่น หมูป่า นกยูง ไก่ป่า และนกนานาชนิด ซึ่งชาวบ้านชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยง

บอกว่าทุกคนในหมู่บ้านต้องการรักษาป่าไว้เพื่อ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระองค์เคยเสด็จฯ มาที่นี้มาให้แหล่งน้ำ ให้วิชาชีพ และให้ชีวิตใหม่ โดยเฉพาะหมู่บ้านนี้มีศูนย์ศิลปาชีพทอผ้าที่พระองค์ให้การสนับสนุนอยู่ด้วย จากเคยซื้อข้าวกินเดี๋ยวนี้ชาวบ้านขายข้าวกินแล้ว แม้กระทั่งทอไม้ในป่าชาวบ้านยังแทบไม่ค่อยเอามากินเลย

ก็น่าภูมิใจที่พื้นที่ป่าแห่งนี้ยังเป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่สมบูรณ์ในจังหวัด ชาวบ้านทั้งหมู่บ้านสร้างป่า ดูแลรักษาป่าจนเขียวชะอุ่มเป็นแหล่งต้นน้ำที่อุดมสมบูรณ์ เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่านานาชนิด อนาคตข้างหน้าอาจจะเป็นที่ดินที่เดียว ที่ยังคงไว้คำว่า "ป่า" เป็นที่ศึกษาของลูกหลานต่อไป หากวันนี้เรายังตั้งหน้าตั้งตาทำลายป่าที่ทุกแห่งทั่วประเทศไทย!

กวีศักดิ์ สุขเกษม/โชภะชัย พนมขวัญ

แล้วนำต้นไม้ดังกล่าวตั้งขึ้นมาใหม่ เพื่อหวังให้ต้นไม้มีชีวิตขึ้นอีกครั้งหนึ่ง โดยการตัดต้นไม้เป็นไปด้วยความยากลำบากขนาดต้อง

ใช้รถยกถึง 3 คัน ซึ่งทาง อบ.แพร่ ก็อนุเคราะห์นำรถมาขยให้ จากวันนั้นถึงวันนี้ต้นไม้ต้นดังกล่าวได้แผ่ขยายกิ่งก้านสาขาออกมาแล้ว ทำให้ป่าดังกล่าวสมบูรณ์ขึ้นมาก ถึงแม้ว่าต้นไม้สักยักษ์กว่า 5 คนโอบ จะมีเพียงครั้งต้น แต่ก็ยังมี

